

УДК 378.147

Марія АДОБОВСЬКА

*старший викладач кафедри географії України,
грунтознавства і земельного кадастру
Одеського національного університету
імені І. І. Мечникова, м. Одеса, Україна
e-mail: adobovska.m@gmail.com*

Вікторія ЯВОРСЬКА

*доктор географічних наук, професор кафедри
економічної та соціальної географії і туризму
Одеського національного університету
імені І. І. Мечникова, м. Одеса, Україна
e-mail: yavorskaya@onu.edu.ua*

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ І МОЖЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВИКЛАДАЧА ГЕОГРАФІЇ ЗАСОБАМИ ІНТЕРАКТИВНОЇ ОСВІТИ

У статті розглянуто сутність сучасного інтерактивного навчання, визначено його значення для професійної фахової підготовки вчителя географії. На основі результатів теоретичного аналізу, анкетування студентів і викладачів конкретизовані проблеми і перспективи розвитку інтерактивного навчання в системі сучасної професійної підготовки майбутніх учителів в університеті. На основі отриманих результатів анкетування та проведеного аналізу проблем і перспектив розвитку даються рекомендації щодо найбільш перспективних методів інтерактивного навчання в системі професійної підготовки майбутніх вчителів географії в університеті.

Ключові слова: інтерактивне навчання, інтерактивні технології навчання, студенти, готовність викладачів, метод навчання.

Науково-технічний прогрес зумовив технологізацію не тільки багатьох підрозділів виробництва, він стрімко ввійшов у сферу культури, гуманітарних галузей знань. Зміни життя в сучасному світі вимагають і змін мети та призначення сучасної освіти. Сьогодні ми вже говоримо про інформаційні, методичні та інші подібні технології, в тому числі й у сфері освіти. Сталося чимало позитивних змін у системі освіти України. Так класична дидактика вищої школи з її закономірностями, принципами, формами та методами навчання, що вже склалися, не завжди задовольняє вимоги, обставини часу. Сучасні світові стандарти в галузі освіти передбачають підготовку висококваліфікованих спеціалістів, здатних інтегрувати теоретичні знання і практичні уміння в цілісну систему, володіти новими технологіями тощо.

Важливою проблемою модернізації вищої освіти є підвищення якості підготовки фахівців, можливо, за рахунок удосконалення педагогічних технологій, що використовуються в навчальному процесі ВНЗ.

Значення інтерактивних технологій і методів навчання в професійній підготовці педагогів досліджувалися такими вченими, як І. М. Богданової, М. В. Кларен, Е. А. Михайлова, Л. В. Пироженко,

Н. Ф. Фомин, О. І. Пометун, О. І. Сидоренко, Ю. П. Сурмин та інші [1, 2, 6]. Також питання формування професійної компетенції у майбутніх викладачів шляхом використання інтерактивних педагогічних технологій стало предметом наукових пошуків багатьох педагогів і представлені в роботах В. П. Беспалько, Ю. М. Ємельянова, Д. М. Кавтарадзе, О. М. Пехоти, Г. К. Селевко, В. В. Серікова, С. О. Сисоевої Інноваційна спрямованість змісту і технологій освіти, І. С. Якиманської [2, 3, 4]. Проблема інтерактивного спілкування присвячені наукові праці М. М. Богомолової, Б. Ф. Ломова, Р. С. Немова, Л. А. Петровської, А. М. Смолкін, Л. І. Уманського та ін. [5, 7].

Мета роботи – на основі теоретичного аналізу обґрунтувати доцільність впровадження та переваги використання інтерактивних технологій під час викладання фахових дисциплін майбутнім вчителям географії, запропонувати найперспективніші типи інтерактивних технологій та педагогічні методики, що застосовуються у навчальному процесі вищого навчального закладу.

Виходячи поставленої задачі дослідження можливості та ефективності застосування інтерактивних методів навчання в процесі фахової підготовки майбутнього вчителя географії у вищому

навчальному закладі потребує обґрунтованого аналізу результатів експериментального дослідження з формування готовності до професійної діяльності майбутніх вчителів географії засобами інтерактивних технологій і на цьому ми зосередились в наших наукових пошуках.

Сьогоднішні реалії сучасної вищої освіти базуються на формуванні певних компетенцій як готовності і здатності майбутнього педагога до професійної діяльності та спілкування. Це зумовлює створення відповідних дидактичних і психологічних умов, в яких учасник сучасного освітнього процесу може проявити не тільки особистісну позицію, але й інтелектуальну і пізнавальну активність, що дозволяє виразити себе як суб'єкта діяльності та спілкування. Виходячи з цього особливого значення під час фахової підготовки майбутнього вчителя набуває інтерактивне навчання, що здійснюється в різних формах спільної діяльності студентів. В процесі взаємодії всіх суб'єктів освітнього процесу один з одним вони спільно вирішують навчальні проблеми, обмінюються інформацією, моделюють ситуації, оцінюють дії інших учасників і свою власну поведінку, занурюються в реальну атмосферу ділового співробітництва з вирішення проблем, що дозволяє відхилитися від стереотипності, розвивати основи нестандартного мислення студентів, покращувати увагу та пам'ять, підвищувати зацікавленість до вивчення спеціальних дисциплін.

Більшість основних методичних інновацій пов'язані сьогодні із застосуванням інтерактивних методів навчання. «Inter» – це «взаємний», «act» – «діяти» (з англ. – interact). Інтерактивний – здатний взаємодіяти або перебувати в режимі бесіди, діалогу із чим-небудь (наприклад, комп'ютером) або ким-небудь (людиною).

Інтерактивна технологія навчання – це така організація навчального процесу, за якої неможливо не приймати участь суб'єкту в колективно-му, взаємодоповнюючому, заснованому на взаємодії всіх його учасників процесу навчального пізнання. Інтерактивні технології навчання включають в себе чітко спланований очікуваний результат навчання, окремі інтерактивні методи і прийоми, що стимулюють процес пізнання, та розумові і навчальні умови й процедури, за допомогою яких можна досягти запланованих результатів [9, 19].

Інтерактивні технології – це організація засвоєння знань і формування певних вмінь та навичок через сукупність особливим способом організованих навчально-пізнавальних дій, що полягають в активній взаємодії суб'єктів між собою та побудові міжособистісного спілкування з метою досягнення запланованого результату [4].

Інтерактивне навчання – це спеціальна форма організації пізнавальної діяльності. Вона має на увазі цілком конкретні і прогнозовані цілі. Одна з таких цілей – створення комфортних умов навчання, тобто умов, за яких студент відчуває свою успішність, свою інтелектуальну спроможність, що робить продуктивним сам процес навчання. Суть інтерактивного навчання полягає в такій організації навчального процесу, за якої практично всі студенти виявляються залученими до процесу пізнання; вони мають можливість розуміти і рефлексувати з приводу того, що вони знають і думають. Спільна діяльність студентів у процесі пізнання, засвоєння навчального матеріалу означає, що кожен робить свій особистий індивідуальний внесок в цей процес, відбувається обмін знаннями, ідеями, способами діяльності. Причому відбувається це в атмосфері доброзичливості і взаємної підтримки, що дозволяє не лише одержувати нові знання, а й розвиває саму пізнавальну діяльність, піднімає її на вищий рівень кооперації і співпраці. Інтерактивна діяльність на заняттях припускає організацію і розвиток діалогового спілкування, яке веде до взаєморозуміння, взаємодії, до спільного розв'язання загальних, але значущих для кожного учасника завдань. Інтерактивне навчання виключає домінування як одного промовця, так і однієї думки над іншими. Під час діалогового навчання студенти «навчаються критично мислити, вирішувати складні проблеми на основі аналізу обставин і відповідної інформації, зважувати альтернативні думки, приймати продумані рішення, брати участь в дискусіях, спілкуватися з іншими людьми. Для цього на уроках організовується індивідуальна, парна і групова робота, здійснюються дослідницькі проекти, рольові ігри, робота з документами і різними джерелами інформації, творчі роботи, малюнки та ін.

Інтерактивне навчання одночасно вирішує наступні завдання:

- розвиває комунікативні вміння і навички, допомагає встановленню емоційних контактів;
- вирішує інформаційну задачу, оскільки забезпечує студентів необхідною інформацією, без якої неможливо реалізувати спільну діяльність;
- розвиває загальні навчальні та наукові вміння і навички (аналіз, синтез, постановка цілей та ін.);
- забезпечує виховну мету, привчаючи працювати в команді, прислухатися до чужої думки.

Інтерактивність, будучи ключовою властивістю ІКТ у навчальному процесі, сприяє, в свою чергу, реалізації інших дидактичних властивостей ІКТ:

- комунікативності – можливості комутації інформації за допомогою різних видів електронного зв'язку – форуму, чату, телеконференції, дошки оголошень, Skype і т. ін.;
- адаптивності – можливості підтримки сприятливих умов процесу навчання, організацію демонстрацій, самостійних робіт, наступність знань;
- продуктивності – можливості зміни або доповнення інформації;
- креативності – можливості створювати щонебудь або знаходити вирішення проблеми на основі запропонованого матеріалу.

Виходячи з цього, можна сказати, що є декілька видів інтерактивності в навчальному процесі:

- інтерактивність зворотного зв'язку забезпечує можливість поставити питання, що цікавить, і одержати відповідь або проконтролювати процес засвоєння матеріалу;
- часова інтерактивність дозволяє самостійно визначити початок, тривалість процесу навчання і швидкість просування за навчальним матеріалом;
- порядкова інтерактивність дозволяє студенту вільно визначити черговість використання фрагментів інформації;
- змістовна інтерактивність дає можливість студенту змінювати, доповнювати або ж зменшувати обсяг змістовної інформації;
- творча інтерактивність проявляється у створенні студентами власного продукту креативної діяльності: Веб-проект, власний Веб-сайт, електронні тести, вправи і т.ін.

Інтерактивний зворотний зв'язок забезпечує, на наш погляд, найбільшу ефективність діяльності студентів із засвоєння навчального матеріалу.

У зв'язку з тим, що нині здійснюється модернізація української системи освіти, котра висуває нові вимоги до результатів навчання, а також до підготовки висококваліфікованих працівників у всіх галузях освіти, в тому числі до педагога, його професійної мобільності. Насамперед, це стосується готовності сучасного педагога до інноваційної діяльності, що передбачає:

- здатність до оволодіння новими технологіями діяльності в своїй професійній сфері, значне збільшення рівня самостійності та прийняття рішень;
- мобільність одержаної освіти, адаптованість до нових вимог ринку праці;
- підвищення фундаментальності освіти в умовах постійного зростання наукоємних технологій, автоматизації виробничих процесів і т. ін.;
- оволодіння та використання інформаційно-комунікаційними технологіями (ІКТ) у професійній діяльності.

У цьому зв'язку швидка зміна змісту, характеру професійної діяльності на основі впровадження

нових педагогічних технологій вимагає нового рівня кваліфікації педагога, основи якої закладаються у вищому навчальному закладі. Отже, традиційна система освіти нині не здатна забезпечити досягнення нових освітніх результатів у межах традиційної системи навчання. З цієї метою потрібні нові підходи, засоби та на їх основі нові педагогічні технології, які б вписувались в традиційну систему навчання та сприяли якісній підготовці фахівців.

Експериментальна частина дослідження була реалізована на базі геолого-географічного факультету Одеського національного університету, у 2016–2017 навчальному році. Всього в дослідженні взяло участь 44 студента 2 курсу і 53 студента 4 курсу напряму підготовки «Географія. Вчитель географії» і 23 викладача факультету.

Виходячи з того, що поняття інтерактивного навчання відомо не всім студентам, всім їм було запропоновано проаналізувати найбільш поширені типи педагогічної взаємодії, та оцінити як часто ці типи взаємодії використовуються в практиці їх професійної підготовки у вищому навчальному закладі, і їх ефективність. Типами педагогічної взаємодії, які відбуваються під час навчання найбільш часто, студенти вказали такі як «викладач-група студентів» (39% студентів) і «викладач-студент» (37% студентів). Значно менше відсотків, 14% і 10%, студентів виділили як поширені в системі професійної підготовки наступні типи педагогічної взаємодії, як «студент-група студентів» і «студент-електронні засоби навчання» відповідно. Найбільш ефективною була признана педагогічна взаємодія «викладач-студент», за це висловились більше половини студентів (50,8%), майже третина всіх опитуваних вказали в якості пріоритетного типу взаємодії «викладач-група студентів» – 29,4%, за ефективність взаємодії «студент-електронний освітній ресурс» – проголосувало 14,2%. Найменша кількість студентів вибрала в якості ефективною взаємодію «студент-група студентів» – менше ніж 10% (5,6%), на нашу думку це обумовлено тим, що даний тип взаємодії недостатньо широко застосовується в практиці професійної підготовки в університеті. Для отримання більш детальної інформації студентам було запропоновано побудувати ранжируваний ряд із наданого переліку форм і методів інтерактивного навчання: 42,1% студентів поставили на перше місце групову дискусію, 23,7% – технології організації проектної діяльності. 21% – технології взаємного навчання, рольові та ділові ігри, і тільки 13,2% – технології кеш-стаді, в основі яких лежить такий тип педагогічної взаємодії, як «студент-група студентів», це підтвердило припущення що

останній метод взаємодії найменш поширений в вишах.

В анкетуванні викладачів взяло участь 23 викладача факультету які викладають дисципліни циклу професійної підготовки.

По результатам анкетування викладачів можна зробити наступні висновки, що більшість з них (80,8%) чітко виділяє інтерактивне навчання як навчання, побудоване на взаємодії викладача з групою студентів, із окремим студентом, студентами з електронними освітніми ресурсами. Інтерактивне навчання як навчання, організоване з обов'язковим використанням електронних засобів навчання вибрали найменше число опитуваних – 7,7%. В якості основної характеристики інтерактивного навчання 11,5% викладачів виділили його орієнтованість на формування в учнів досвіду практичної діяльності, а не фундаментальних теоретичних знань. Обов'язковими ознаками інтерактивного навчання викладачами були визначені:

- наявність зворотного зв'язку між викладачем і студентом;
- активізація пізнавальної діяльності студентів;
- використання в процесі навчання електронних освітніх ресурсів і інформаційно-комунікаційних технологій;
- інтенсивний процес спілкування, організація навчальної взаємодії між студентами;
- орієнтація на формування професійних компетенцій;
- включення студентів в активну самоосвітню діяльність;
- облік особистого досвіду студентів;
- використання професійно-орієнтованих технологій навчання;
- створення умов для роботи студентів з різними джерелами інформації;
- самооцінка студентами результатів навчання.

В якості пріоритетних технологій інтерактивного навчання, що використовуються в процесі професійної підготовки майбутніх вчителів географії, викладачами були виділені: групова дискусія (92,3%), інформаційно-комунікаційні технології (61,5%), технологія вирішення професійних завдань (53,8%), проблемна лекція (46,2%), технології електронного навчання (46,2%). В меншій мірі використовуються такі технології, як технологія проектної діяльності, технологія кеш-стаді, лекція із запланованими помилками (лекція-провокація), технології ігрової діяльності, дебати та ін.

Незважаючи на те, що переважаюча більшість опитаних викладачів (93,1%) усвідомлює необхідність використання технологій інтерактивного

навчання, дві третини з них визнає, що відчувають труднощі в їх використанні. В якості основних труднощів більшість викладачів відзначають нестачу методичних знань в області організації інтерактивного навчання; недостатній рівень забезпеченості освітнього середовища університету засобами інтерактивного навчання; низький рівень мотивації студентів до самостійної пізнавальної діяльності; низький рівень готовності студентів до активної взаємодії в процесі навчання.

На основі отриманих результатів анкетування студентів і викладачів був проведений аналіз проблем і перспектив розвитку інтерактивного навчання в процесі професійної підготовки майбутніх учителів географії в університеті.

Як перспективні методи інтерактивного навчання в системі професійної підготовки майбутніх вчителів географії в університеті можуть бути позначені наступні:

- створення професійно-орієнтованих дискусій, в яких за основу можна брати тексти та статті з фахових дисциплін, пов'язані із майбутньою професією студентів та застосовувати відповідну спеціалізовану лексику;
- «мозковий штурм» або метод «колективного мозку» – вільна форма дискусії, один із засобів швидкого включення усіх членів колективу в обговорення, передбачає висунення творчих ідей у процесі розв'язування наукової чи технічної проблеми, що стимулює критичне і творче мислення [9, с. 56];
- ділова гра передбачає розподіл ролей між учасниками гри та виконання ними певних ролей, з відображенням функціональних прав і обов'язків кожного представника ігрової групи, як би ділові стосунки склалися в реальних умовах. Ділові ігри відрізняються тим, що в їхньому сюжеті зазвичай стикаються різні інтереси сторін з обов'язковим знаходженням компромісу, оптимального рішення після закінчення гри;
- аналіз ситуації (cash-метод) метод навчання, призначений для вдосконалення навичок і отримання досвіду завдяки виявленню конкретних випадків (ситуацій, історій, тексти яких називаються «кейсом») для спільного аналізу, обговорення або вироблення рішень студентами з певного розділу навчання дисципліни.

Сучасний системний підхід до організації фахового навчання передбачає застосування інтерактивних технологій і методів. У разі відсутності цілеспрямованої організації інтерактивного навчання виникають певні ризики. По-перше це невідповідність вимогам Державного стандарту вищої освіти України і роботодавців до організації професійної підготовки майбутніх вчителів та

рівнем їх професійної компетентності (недостатній рівень розвитку комунікативних та професійних навичок майбутніх педагогів, їх здатності до аналізу і рефлексії, оволодіння ними сучасніми технічними засобами і технологіями сприйняття і обробки інформації). По-друге зниження рівня пізнавальної активності і професійної спрямованості майбутніх педагогів, їх орієнтації на безперервне професійний саморозвиток і самовдосконалення; низький рівень ефективності самостійної роботи, збільшення обсягу аудиторної роботи майбутніх педагогів.

Яку форму проведення інтерактивного заняття застосувати вирішує викладач індивідуально враховуючи готовність аудиторії, рівень інтелектуального розвитку, теми, що вивчається та ці-

лей. Крім того на вибір форми інтерактивного заняття викладачем впливає необхідність попередньої чіткої, ретельної підготовки, оскільки він встановлює цільову необхідність застосування тієї чи іншої гри в навчальному процесі. Важливим моментом є вміння зацікавити студентів майбутньою ігровою діяльністю, спонукати їх до виконання ролей [10]. Використання інтерактивних методів навчання спонукає не лише студента, але й викладача до постійної творчості, сприяє розвитку педагогічних здібностей, орієнтує на пошук унікальних якостей студентів, особливостей їх мислення. Дані методи сприяють активізації мислення, знань та умінь студентів, досягненню високих результатів навчальної діяльності, здійсненню оперативного зворотного зв'язку.

Список використаних джерел

1. Богданова І. М. Професійно-педагогічна підготовка майбутніх учителів на основі застосування інноваційних технологій: дис. ... д-ра пед. наук: 13.00.04 / Інститут педагогіки АПН України. Київ, 2003. 441 с.
2. Борисов В. В. Формування готовності вчителя до дослідницької педагогічної діяльності в умовах поетапної підготовки студентів педагогічного вузу: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.02 / Нац. пед. ун-т ім. М. П. Драгоманова. Київ, 1996. 181 с.
3. Васьков Ю. В. Сучасні освітні інноваційні концепції. Педагогічні теорії, технології, досвід: монографія. Харків, 2000. 120 с.
4. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології: навч. посіб. Київ: Академвидав, 2004. 352 с.
5. Шевчук П., Фенрих П. Інтерактивні методи навчання: навч. посібник. Щецін: Вид-во WSAP, 2005. 170 с.
6. Мостіпака Т. П. Інтерактивні технології у викладанні природничих дисциплін // Модернізація вищої освіти в Україні та за кордоном: збірник наукових праць. Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2014. С. 143-148.
7. Ортинський В. Л. Педагогіка вищої школи: навч. посіб. [для студ. вищ. навч. закл.] / В. Л. Ортинський. – К.: Центр учбової літератури, 2009. – 472 с.
8. Пехота О. М. Освітні технології. К.: Видавництво А.С.К., 2004. 256 с.
9. Пометун О. І. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання. К.: Видавництво А.С.К., 2004. 192 с.
10. Яковлева В. А. Використання інноваційних технологій у процесі вивчення соціально-економічної географії світу. *Вісник Національного університету оборони України*. Випуск № 4(29). 2012. С. 125–129.

References

1. Bohdanova, I. M. (2003). *Profesijno-pedahohichna pidhotovka maybutnikh uchyteliv na osnovi zastosuvannya innovatsijnykh tekhnolohiy* [Profesijno-pedahohichna pidhotovka maybutnikh uchyteliv na osnovi zastosuvannya innovatsijnykh tekhnolohiy], *Doctor's thesis*, Instytutu pedahohiky APN Ukrainy. Kyiv, 2003. 441 p. [in Ukrainian].
2. Borysov, V. V. (1996). *Formuvannya hotovnosti vchytelya do doslidnyts'koyi pedahohichnoyi diyal'nosti v umovakh poetapnoyi pidhotovky studentiv pedahohichnoho vuzu* [Formation of readiness of a teacher for research pedagogical activity in conditions of phased preparation of students of pedagogical high school]. *Doctor's thesis*, National. ped Un-t them. MP Drahomanov. Kiev, 181p. [in Ukrainian].
3. Vas'kov, Yu. V. (2000). *Suchasni osvitni innovatsijni kontseptsiji. Pedahohichni teorii, tekhnolohiyi, dosvid* [Contemporary Educational Innovative Concepts. Pedagogical theories, technologies, experience]. Kharkiv, 120 p. [in Ukrainian].
4. Dychkivs'ka, I. M. (2004). *Innovatsijni pedahohichni tekhnolohiyi: navch. Posib* [Innovative Pedagogical Technologies: Teach. manual] Kyiv: Academic Edition, 352 p. [in Ukrainian].
5. Shevchuka, P., Fenrykha, P. (2005). *Interaktyvni metody navchannya*. [Interactive metody navchannya.] Szczecin: WSAP, 170 p. [in Ukrainian].
6. Mostipaka, T.P. (2014). *Interaktyvni tekhnolohiyi u vykladanni pryrodnychyykh dystsyplin*. [Interactive technologies in the teaching of natural sciences]. Modernization of higher education in Ukraine and abroad. Zhytomyr: View at ZHDU them. I. Franco, pp. 143-148. [in Ukrainian].
7. Ortyns'kyy, V.L. (2009). *Pedahohika vyshchoyi shkoly*. [Pedahohika vyshchoyi shkoly]. Kyiv: Tsentr uchbovoyi literatury, 472 p. [in Ukrainian].
8. Pometun, O.I. (2004). *Osvitni tekhnolohiyi*. [Educational technologies]. Kiev. ASK, 256 p. [in Ukrainian].
9. Pometun, O.I.(2004). *Suchasnyy urok. Interaktyvni tekhnolohiyi navchannya*. [Modern lesson. Interactive Learning Technologies]. Kiev. ASK, 192 p. [in Ukrainian].
10. Yakovleva, V.A. (2012) *Vykorystannya innovatsijnykh tekhnolohiy u protsesi vyvchennya sotsial'no-ekonomichnoyi heohrafiyi svitu*. [Vykorystannya innovatsijnykh tekhnolohiy u process vyvchennya sotsial'no-ekonomichnoyi heohrafiyi svitu]. *Visnyk Natsional'noho universytetu obrony Ukrainy*. Vol.4(29), pp. 125-129. [in Ukrainian].

Адобовская М. В., Яворская В. В. Современные проблемы и возможности реализации профессиональной подготовки будущих преподавателей географии средствами интерактивного образования

В статье рассмотрена сущность современного интерактивного обучения, определено его значение для профессиональной подготовки учителя географии. На основе результатов теоретического анализа, анкетирования студентов и преподавателей конкретизированы проблемы и перспективы развития интерактивного обучения в системе современной профессиональной подготовки будущих учителей в университете. В результате полученных данных анкетирования и проведенного анализа проблем и перспектив развития даются рекомендации по наиболее перспективным методам интерактивного обучения в системе профессиональной подготовки будущих учителей географии в университете.

Ключевые слова: интерактивное обучение, интерактивные технологии обучения, студенты, готовность преподавателей, метод обучения.

Adobovska M., Yavorska V. Modern challenges and opportunities for the implementation of professional training of future teachers of geography with means of interactive education

In the article the essence of modern interactive teaching is considered, its value is determined for vocational training of a geography teacher. Modern world standards in the field of education provide for the training of highly qualified specialists able to integrate theoretical knowledge and practical skills into an integrated system, master new technologies and the like. Due to the fact that at present the Ukrainian education system is being modernized, which puts forward new requirements to the results of training, as well as the training of highly skilled workers in all branches of education, including the teacher, his professional mobility. Based on the results of theoretical analysis, questioning of students and teachers, problems and perspectives of development of interactive training in the system of modern professional training of future teachers at the university are specified. As a result of the data obtained from the questionnaire and the analysis of problems and development prospects, recommendations are given on the most promising methods of interactive training in the system of vocational training of future geography teachers at the university. The choice of the form of interactive training by the teacher is influenced by the need for preliminary clear, thorough preparation, since it establishes the target need for the use of a particular game in the educational process. The use of interactive teaching methods motivates not only the student but also the teacher to the constant creativity, contributes to the development of pedagogical abilities, focuses on the search for unique qualities of students, the features of their thinking that contribute to the activation of thinking, knowledge and skills of students, the achievement of high learning outcomes, connection.

Key words: interactive learning, interactive learning technologies, students, teacher readiness, teaching method.

Стаття надійшла до редколегії 06.02.2018